Р Е Ш Е Н И Е
№ 43851

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 28 състав,** в публично заседание на 14.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7449** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 76, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО).

Образувано е по жалба на Университетска многопрофилна болница за активно лечение „Александровска“ ЕАД (УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-00-209 от 27.05.2026 г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК), с която на лечебното заведение са наложени три санкции „финансова неустойка“ в размер на по 175.00 (сто седемдесет и пет) евро всяка, или в общ размер на 525.00 (петстотин двадесет и пет) евро.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради противоречие с материалноправни разпоредби, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. По т. 1 поддържа, че заплатените лабораторни изследвания са извършени след дехоспитализацията на пациентката и не представляват дейност, заплатена от НЗОК в рамките на клиничната пътека. По т. 2 и т. 3 признава липсващото отразяване на медикаментите в температурните листове, но твърди, че терапията е осигурена от болничната аптека, реално е приложена и е отразена в лекарствените листове и епикризите, поради което квалифицира пропуска като технически и оспорва наличието на нарушение, подлежащо на санкциониране по приложената санкционна норма. Иска се цялостна отмяна на оспорената заповед и присъждане на сторените по делото разноски. В откритото съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. С писмена молба от 08.10.2026 г. процесуалният му представител юрисконсулт И. А. не възразява да бъде даден ход на делото в нейно отсъствие, поддържа жалбата, заявява, че няма доказателствени искания, и

претендира присъждане на направените разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.
Ответникът - управителят на Националната здравноосигурителна каса, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа, че заплатените лабораторни изследвания са включени в стойността на клиничната пътека, а неотразяването на проведената терапия в температурните листове нарушава императивните изисквания на чл. 324, т. 15 от Националния рамков договор за медицински дейности (НРД за МД) 2023–2025 г. независимо от действителното им приложение. Претендира отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на НЗОК.
Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по основателността на оспорването.
Административният съд, след като прецени събраните по делото писмени доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:
УМБАЛ „Александровска“ ЕАД е изпълнител на болнична медицинска помощ по Договор № 22-2500 от 25.10.2023 г. за оказване на болнична медицинска помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни и клинични процедури, сключен с НЗОК в съответствие с действащия НРД за МД 2023–2025 г.
Със Заповед № РД-25-00-197 от 18.03.2026 г. на управителя на НЗОК е възложена самостоятелна планова тематична проверка за контрол по изпълнение на сключения договор, както и проверка по повод постъпила в касата жалба с вх. № 19-00-00-953 от 11.03.2026 г. относно лечението на пациентка на лечебното заведение (по която нарушения не са установени). Проверката е осъществена в периода от 23.03.2026 г. до 27.03.2026 г. включително от главни експерти в дирекция „Контрол върху дейността по задължителното здравно осигуряване“ при Централното управление (КДЗЗО при ЦУ) на НЗОК. Заповедта за проверка е връчена на 23.03.2026 г. на заместник-директора по лечебната дейност д-р Д. Ч. в качеството му на упълномощен представител на лечебното заведение.
Резултатите от проверката са обективирани в съставен на 03.04.2026 г. Протокол № РД-25-00-197-1. В него проверяващите органи са изложили констатации за допуснати три нарушения по отношение на две здравноосигурени лица, преминали лечение по три отделни истории на заболяването.
По първата констатация проверяващите са приели, че при лечението на здравноосигуреното лице (ЗОЛ) С. М. в Клиниката по нефрология и трансплантация по История на заболяването (ИЗ) № 29246/2025 г. по Клинична пътека (КП) № 84 „Диагностика и лечение на остър и хроничен обострен пиелонефрит“ е извършено неправомерно плащане от пациента. Проверяващите са се позовали на счетоводна справка с изх. № 03-2354 от 24.03.2026 г. и фактура № [ЕГН] от 29.09.2025 г., отразяващи заплащане на сумата от 26.00 лева (13.29 евро) за четири лабораторни изследвания: креатинин по ензимен метод, автоматична кръвна картина без диференциално броене, пикочна киселина и високочувствителен тест за С-реактивен протеин. Контролните органи са приели, че това представлява плащане за дейности по време на болничния престой, включени в цената на клиничната пътека и заплатени от НЗОК, квалифицирайки установеното като нарушение на чл. 33, т. 4 от НРД за МД 2023–2025 г. във връзка с чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО. Срещу тази констатация лечебното заведение е възразило, позовавайки се на Направлението за хоспитализация с отразен час на дехоспитализация в 09.50 часа на 29.09.2025 г. и на лабораторна справка с регистриран час 10.06 на същата дата, поддържайки, че изследванията са реализирани след приключване на стационарния престой.
По втората констатация проверяващите са приели, че при лечението на ЗОЛ Н. К. в Клиниката по урология по ИЗ № 1860/2025 г. по КП № 152 за периода от 17.01.2025 г. до 21.01.2025 г. не са

спазени правилата за водене на медицинската документация. Въз основа на медицинската документация, издадената епикриза и справката от болничната аптека за отпуснати лекарства на 20.01.2025 г. проверяващите са отразили, че на пациентката е проведена терапия с лекарствените продукти Ceftriaxon, Fentanyl Kalceks, Tramalgin (Tramadol) и Clexane (Enoxaparin), но видът, дозата и курсът на лечение не са били вписани в температурния лист към историята на заболяването. Контролните органи са квалифицирали деянието като нарушение на чл. 324, т. 15 от НРД за МД 2023–2025 г. във връзка с чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО. Жалбоподателят не оспорва, че използваните лекарствени продукти не са отразени в температурния лист, но твърди, че терапията е осигурена от болничната аптека, реално е приложена и е надлежно вписана в лекарствените листове и епикризата.

По третата констатация проверяващите са приели, че при хоспитализацията на същото ЗОЛ Н. К. в Клиниката по урология по ИЗ № 7285/2025 г. по КП № 145 за периода от 04.03.2025 г. до 06.03.2025 г. е допуснато аналогично нарушение. Въз основа на епикризата и аптечната справка от 05.03.2025 г. контролните органи са приели, че на пациентката е проведена терапия с Fentanyl и Clexane, отпуснати от болничната аптека, но медикаментите не са отразени в температурния лист, което е квалифицирано като нарушение на чл. 324, т. 15 от НРД за МД 2023–2025 г. във връзка с чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО. По отношение на медикамента Clexane в документацията е налице несъответствие относно отразената концентрация в епикризата и аптечния отчет. В обстоятелствената част на заповедта при описанието на този случай е изписана „КП № 152“, докато номерът на историята на заболяването, периодът на престоя и разпоредителната част сочат КП № 145. Лечебното заведение не оспорва липсата на отразяване на терапията в температурния лист, определяйки пропуска като технически.

Протоколът от проверката е връчен електронно чрез Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на 06.04.2026 г. В седемдневния срок по чл. 74, ал. 4 от ЗЗО лечебното заведение е подало писмено възражение с вх. № 11-02-00-837 от 08.04.2026 г. Административната преписка е изпратена на 14.04.2026 г. на Арбитражната комисия по медицински дейности към Столичната здравноосигурителна каса (СЗОК), която на заседание от 28.04.2026 г. (Протокол № 13) е разгледала възраженията, обособени в две групи - относно плащането по ИЗ № 29246/2025 г. и относно воденето на температурните листове по ИЗ № 1860/2025 г. и ИЗ № 7285/2025 г. При проведеното поименно гласуване за всяка от двете групи са подадени по три гласа за основателност и три гласа против основателност на възражението, поради което решение не е прието и преписката е изпратена на управителя на НЗОК за произнасяне.

На 27.05.2026 г. управителят на НЗОК е издал оспорената Заповед за налагане на санкции № РД-253С-00-209. С акта на основание чл. 76, ал. 3 от ЗЗО, чл. 464, ал. 1, чл. 473, ал. 3, чл. 455, ал. 3, чл. 453, ал. 1, т. 1 и ал. 5 и чл. 454 от НРД за МД 2023–2025 г. на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД са наложени три санкции „финансова неустойка“ в размер на по 175.00 евро всяка, или общо 525.00 евро. Заповедта е връчена на болницата по електронен път чрез ССЕВ на 03.06.2026 г. в 14.06 часа. Жалбата срещу нея е подадена чрез административния орган на 10.06.2026 г. с вх. № 11-02-00-837, заведена в деловодството на Административен съд - София-град (АССГ) на 18.06.2026 г. под вх. № 21409. В открито съдебно заседание на 14.10.2026 г. съдът е приел приложените към жалбата и преписката писмени доказателства и е дал ход на делото по същество.

Страните не са заявили нови доказателствени искания и други доказателства не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка и след анализ на събраните доказателства и становищата на страните, съдът формира следните правни изводи:

Предмет на съдебния контрол за законосъобразност в настоящото производство е Заповед за

налагане на санкции № РД-253С-00-209 от 27.05.2026 г., издадена от управителя на НЗОК, с която на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД са наложени три самостоятелни санкции „финансова неустойка“ на основание чл. 76, ал. 3 от ЗЗО, чл. 464, ал. 1, чл. 473, ал. 3, чл. 455, ал. 3, чл. 453, ал. 1, т. 1 и ал. 5 и чл. 454 от НРД за МД 2023–2025 г. Спорните между страните въпроси се свеждат до това дали по т. 1 от оспорената заповед е доказано извършването на нарушение на забраната за изискване на плащане от ЗОЛ за дейност, заплатена от НЗОК, и дали по т. 2 и т. 3 констатираните пропуски при отразяването на приложената лекарствена терапия в температурните листове съставляват нарушения на условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО и чл. 455, ал. 3 от НРД, или представляват нарушения на изискванията за водене на медицинската документация по чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО, както и дали наложените санкции са материално и процесуално законосъобразни.
Жалбата е процесуално допустима.
Оспореният акт представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 76, ал. 5 от ЗЗО, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност. Жалбоподателят УМБАЛ „Александровска“ ЕАД е адресат на заповедта и страна по договора с НЗОК, поради което притежава пряк и личен правен интерес от нейната отмяна. Жалбата обхваща и трите наложени санкции и е подадена в рамките на 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, считано от електронното връчване на 03.06.2026 г. Производството е подсъдно на АССГ съобразно правилата на чл. 132, ал. 1 и ал. 2, т. 8 от АПК във връзка с чл. 76, ал. 5 от ЗЗО. Жалбата отговаря на изискванията за форма и реквизити по чл. 150 и чл. 151 от АПК, представителството на болницата е надлежно учредено с пълномощно, а дължимата държавна такса е внесена изцяло. Предвид изложеното спорът следва да бъде разгледан по същество.
Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът извършва цялостна служебна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК въз основа на представените доказателства, без да се ограничава до съображенията, релевирани в жалбата.
Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:
Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентен административен орган. Съгласно чл. 72, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗО управителят на НЗОК упражнява цялостен контрол върху изпълнението на договорите с изпълнителите на медицинска помощ, като проверките се осъществяват от определени със заповед длъжностни лица на касата. В случаите, в които констатациите от проверката са оспорени от изпълнителя и Арбитражната комисия не е приела решение поради равен брой противоположни гласове (в случая 3:3 при поименното гласуване), разпоредбата на чл. 76, ал. 3 от ЗЗО във връзка с чл. 473, ал. 3 от НРД за МД 2023–2025 г. изрично предвижда, че управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, издава мотивирана заповед, с която може да наложи предвидените в договора санкции. Законодателят изрично е уредил липсата на прието арбитражно решение поради равен вот като процесуална предпоставка за упражняване на санкционната компетентност от органа, а не като пречка за произнасяне. Актът е издаден в рамките на предоставената от закона материална власт, по отношение на договор, изпълняван на територията на страната, и е валидно подписан с квалифициран електронен подпис от действащия управител на НЗОК съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК. Поради това не са налице пороци, водещи до нищожност на акта по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК.
Оспорената заповед отговаря на общите изисквания за писмена форма и задължителни реквизити по чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК. В акта са посочени наименованието на органа, наименованието на документа, неговият адресат, правните основания за издаването му и разпоредителната част, в която за всяко от трите отделни нарушения е индивидуализирана самостоятелна по вид и размер

санкция „финансова неустойка“. Посочени са органът и срокът за обжалване, както и банковата сметка за доброволно изпълнение. В обстоятелствената част са изложени фактическите констатации, възприети от проверяващия екип, както и мотивите на органа защо намира възраженията на лечебното заведение за неоснователни.
Допуснатите в обстоятелствената част технически неточности - изписването в цитата на протокола на Арбитражната комисия на ИЗ № 29246/2025 г. в състава на „Група 2“ вместо ИЗ № 1860/2025 г., както и вписването на „КП № 152“ в едно от изреченията при описанието на хоспитализацията по ИЗ № 7285/2025 г. (по КП № 145), не съставляват пороци на формата по чл. 146, т. 2 от АПК. От цялостното съдържание на акта, включително посочените номера на историите на заболяването, периодите на болничния престой, приложените медикаменти и изричната формулировка на разпоредителната част по т. 2 и т. 3, еднозначно става ясно за кои конкретни случаи се налагат санкциите. Тези непрецизности представляват явни фактически грешки в мотивите, които не са създали неяснота относно действителната воля на органа и не са ограничили правото на защита на адресата. Формалното наличие на мотиви обаче следва да се разграничава от тяхната материалноправна издържаност и доказателствена обоснованост, които подлежат на преценка в рамките на основанието по чл. 146, т. 4 от АПК.
При издаването на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Проверката е възложена с надлежна заповед на управителя на НЗОК, извършена е в определения срок от оправомощени длъжностни лица и е приключила със съставянето на констативен протокол по чл. 74, ал. 3 от ЗЗО. Протоколът е редовно връчен на лечебното заведение чрез ССЕВ на 06.04.2026 г., като в законоустановения 7-дневен срок по чл. 74, ал. 4 от ЗЗО болницата е упражнила правото си на възражение. Спорът е изпратен своевременно за разглеждане от надлежно сформирана Арбитражна комисия при СЗОК съобразно паритетното представителство по чл. 75 от ЗЗО.
Съгласно трайната съдебна практика на Върховния административен съд (вж. Решение № 13671 от 16.12.2024 г. по адм. д. № 3400/2024 г., VI отд. на ВАС, решение № 12715 от 22.11.2024 г. по адм. д. № 8044/2024 г., VI отд. на ВАС и решение № 4381 от 21.04.2026 г. по адм. д. № 457/2026 г., VI отд. на ВАС), когато Арбитражната комисия не постигне решение поради равен брой гласове, за административния орган по чл. 76, ал. 3 от ЗЗО и чл. 35 от АПК възниква задължение самостоятелно да мотивира акта си и да обсъди събраните доказателства и наведените от изпълнителя възражения, а не просто бланкетно да възпроизведе протокола от проверката. В настоящия случай административният орган е изпълнил това процесуално изискване, в заповедта са изложени собствени съображения защо органът приема, че изследванията по т. 1 са част от болничния престой, и защо по т. 2 и т. 3 счита температурния лист за самостоятелно задължителен реквизит с пряко значение за контрола на терапията.Тъй като процедурните гаранции за участие на страната и обсъждане на доказателствата са спазени, не е налице самостоятелно отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.
Относно материалната законосъобразност на оспорения акт съдът съобрази следното:
По отношение на санкцията по т. 1 (ИЗ № 29246/2025 г., КП № 84 - 175.00 евро): С т. 1 от оспорената заповед на лечебното заведение е наложена финансова неустойка в размер на 175.00 евро на основание чл. 455, ал. 3 от НРД за МД 2023–2025 г. за нарушение на чл. 33, т. 4 от същия НРД във връзка с чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО. Разпоредбата на чл. 33, т. 4 от НРД вменява задължение на изпълнителите на медицинска помощ да не изискват плащане или доплащане от здравноосигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън нормативно регламентираните изключения. За да бъде ангажирана санкционната отговорност на лечебното заведение за заплащане на

финансова неустойка по този състав, в тежест на административния орган съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК е да докаже по категоричен начин пълния фактически състав на нарушението - от пациента да е изискана или получена сума, плащането да касае конкретно определена медицинска дейност и точно тази дейност да е била включена в обема на клиничната пътека и съответно е заплатена от бюджета на НЗОК.
Т. доказване по делото не е проведено. Безспорно е установено, че на 29.09.2025 г. пациентката С. М. е заплатила сумата от 26.00 лева (13.29 евро) по фактура № [ЕГН] за четири лабораторни теста (креатинин, автоматична ПКК, пикочна киселина и CRP). От приложеното на л. 16 по делото Направление за хоспитализация обаче се установява, че дехоспитализацията на лицето е оформена на 29.09.2025 г. в 09.50 часа, а според извлечението от лабораторната информационна система (л. 18) посочените изследвания са регистрирани и извършени в Централната клинична лаборатория в 10.06 часа на същата дата, т.е. след приключване на стационарния престой. Фактурата за извършеното плащане не съдържа отбелязване на точен час, а в административната преписка липсват каквито и да било доказателства, установяващи, че тези изследвания са били назначени като задължителен елемент от диагностично-лечебния алгоритъм на КП № 84, че са послужили за финализиране на отчетената клинична пътека или че са отчетени и заплатени от публичния фонд. Самото обстоятелство, че фактурата е издадена в деня на изписването и фигурира в обща счетоводна справка на лечебното заведение, не замества изискването за установяване на пряка материалноправна връзка между платената услуга и финансирания пакет. При недоказаност на основния елемент от фактическия състав на нарушението, наложената санкция по т. 1 се явява материално незаконосъобразна и подлежи на отмяна на основание чл. 146, т. 4 от АПК.
По отношение на санкциите по т. 2 и т. 3 (ИЗ № 1860/2025 г., КП № 152 и ИЗ № 7285/2025 г., КП № 145 – две финансови неустойки по 175.00 евро): С т. 2 и т. 3 от заповедта са наложени две финансови неустойки по 175.00 евро всяка на основание чл. 455, ал. 3 от НРД за МД 2023–2025 г. за нарушения на чл. 324, т. 15 от НРД във връзка с чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО. Разпоредбата на чл. 324, т. 15 от НРД изисква използваните в хода на лечението лекарствени продукти, осигурени от лечебното заведение, задължително да се отбелязват в лекарствения и температурния и/или реанимационния лист на пациента и в историята на заболяването, а в епикризата да се отразява проведеното лекарствено лечение. По делото няма спор, че медикаментите не са били вписани в температурните листове към ИЗ № 1860/2025 г. и ИЗ № 7285/2025 г. Едновременно с това от събраните писмени доказателства (епикризи, лекарствени листове и поименни аптечни отчети) безспорно се установява, а и изрично се признава в мотивите на самата оспорена заповед, че лекарствените продукти са били реално отпуснати от болничната аптека за съответните пациенти и са били действително приложени в хода на лечението им.
При тези факти решаващият правен въпрос касае правилната правна квалификация на деянието и съответствието на приложената санкционна норма с материалния закон. В чл. 55, ал. 2 от ЗЗО законодателят прави ясно нормативно разграничение между отделните предмети на уредба в рамковите договори: в т. 3 са посочени *„условията и редът за оказване на медицинската помощ“*, а в т. 5 са обособени изискванията относно *„документацията и документооборота“*. В съответствие с това законово разграничение в НРД за МД 2023–2025 г. са въведени два самостоятелни санкционни състава: чл. 455, ал. 3 от НРД урежда санкция за неизпълнение на условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО, докато чл. 457, ал. 3 от НРД предвижда

специална санкция за изпълнител на болнична помощ, който наруши установените изисквания за работа с медицинската или финансовата документация по чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО.
Съгласно трайната и непротиворечива практика на Върховния административен съд (вж. Решение № 1594 от 12.02.2026 г. по адм. д. № 7603/2025 г., VI отд. на ВАС; Решение № 5604 от 26.05.2026 г. по адм. д. № 246/2026 г., VI отд. на ВАС; Решение № 6146 от 04.06.2026 г. по адм. д. № 21/2026 г., VI отд. на ВАС; Решение № 6300 от 09.06.2026 г. по адм. д. № 249/2026 г., VI отд. на ВАС; Решение № 10797 от 11.10.2024 г. по адм. д. № 4746/2024 г., VI отд. на ВАС; решение № 3891 от 11.04.2025 г. по адм. д. № 7502/2024 г., VI отд. на ВАС и решение № 4163 от 17.04.2025 г. по адм. д. № 5362/2024 г., VI отд. на ВАС), когато медицинската дейност и лекарствената терапия са реално предоставени на здравноосигуреното лице и са отразени в основните медицински документи, пропускът да се попълни отделен първичен документ или реквизит (включително температурен лист) съставлява нарушение на правилата за водене на медицинската документация по чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО. Т. деяние подлежи на санкциониране по специалния състав на чл. 457, ал. 3 от НРД, а не по чл. 455, ал. 3 от НРД, тъй като условията и редът за оказване на самата медицинска помощ не са били нарушени.
Като е квалифицирал документните пропуски като нарушения на условията и реда за оказване на медицинска помощ и е наложил санкции по чл. 455, ал. 3 от НРД за МД 2023–2025 г., управителят на НЗОК е приложил неправилна и неприложима санкционна разпоредба. Прилагането на несъответстваща санкционна норма представлява съществено нарушение на материалния закон по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК. Съдът при осъществявания съдебен контрол за законосъобразност не разполага с правомощие да подменя правното основание на наложената санкция и служебно да санкционира субекта по друг състав, тъй като това би означавало недопустимо упражняване на административнонаказващи функции от съдебната власт. Поради това наложените санкции по т. 2 и т. 3 от заповедта също са материално незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.
Жалбоподателят поддържа, че оспореният административен акт е издаден и в несъответствие с целта на закона и в противоречие с принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. Това оплакване е пряко свързано с констатираните материалноправни пороци на акта. Целта на Закона за здравното осигуряване и на Националния рамков договор е да гарантират своевременно, качествено и достъпно оказване на медицинска помощ на здравноосигурените лица и целесъобразно разходване на публичния финансов ресурс. Налагането на санкции при липса на доказано нарушение по т. 1, както и прилагането на несъответстваща по-тежка санкционна норма при установени формални документни пропуски по т. 2 и т. 3 (при безспорно проведено, качествено и пълно лекарствено лечение), противоречи на целта на законовата рамка. Доколкото обаче материалната незаконосъобразност по чл. 146, т. 4 от АПК съставлява самостоятелно и категорично основание за отмяна на акта, порокът по чл. 146, т. 5 от АПК се поглъща от него и не налага отделно произнасяне.
Предвид констатираните пороци по чл. 146, т. 4 от АПК по отношение на всяко едно от трите санкционни разпореждания, жалбата се явява изцяло основателна. На основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК оспорената Заповед за налагане на санкции № РД-253С-00-209 от 27.05.2026 г. на управителя на НЗОК следва да бъде отменена изцяло.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК жалбоподателят има право на присъждане на направените по делото разноски, платими от юридическото лице, в чиято структура е органът, издал отменения акт - Националната здравноосигурителна каса.
По делото са представени надлежни доказателства за внесена държавна такса в размер на 25.56 (двадесет и пет евро и петдесет и шест евроцента) евро. Своевременно е направено и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК и чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП), размерът на присъденото юрисконсултско възнаграждение се определея съобразно Наредбата за заплащането на правната помощ (НЗПП). Съобразно чл. 24, изр. първо от НЗПП установеният минимален размер за процесуално представителство по административни дела за една инстанция е 102.26 (сто и две евро и двадесет и шест евроцента) евро. Съдът определя възнаграждението именно в този законоустановен минимален размер, отчитайки обема на извършените процесуални действия и обстоятелството, че делото е решено в едно съдебно заседание без събиране на експертизи. Предвид изложеното, общият размер на дължимите в полза на жалбоподателя съдебни разноски възлиза на 127.82 (сто двадесет и седем евро и осемдесет и два евроцента) евро.
Претенцията на ответника за присъждане на разноски след да бъда оставена без уважение с оглед изхода на спора.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд – София-град, Второ отделение, 28-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Университетска многопрофилна болница за активно лечение „Александровска“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1431, район „Т.“, [улица], представлявано от изпълнителния директор проф. д-р А. С. Й., Заповед за налагане на санкции № РД-253С-00-209 от 27.05.2026 г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса, с която на лечебното заведение са наложени три санкции „финансова неустойка“ в размер на по 175.00 (сто седемдесет и пет) евро всяка, или в общ размер на 525.00 (петстотин двадесет и пет) евро.
ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса, с адрес [населено място], [улица], да заплати на Университетска многопрофилна болница за активно лечение „Александровска“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], сумата от 127.82 (сто двадесет и седем евро и осемдесет и два евроцента), представляваща направени по делото съдебни разноски.
Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.
Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ